

ASTRONOMİDE YAYGIN ÖĞRENİM ARAYIŞLARI VE MEYVESİ BEYAZ CÜCE

**H. Aziz KAYIHAN^{3,6}, Emir DEMİRCİ^{2,6}, Utku DEMİRHAN^{1,6},
Zeynep AVCI^{1,6}, Eda GÜZEL^{2,6}, Arzu Ş. YOLKOLU^{3,6},
Neşe KÖKLÜ^{4,6}, M. Hande TAMER^{5,6}, Onur ŞATIR^{5,6},
Orkun GÖKÇEOĞLU^{5,6}, R. Özgür ALTUN^{5,6}, Serkan YILDIZ^{5,6},
Burcu C. ÇOBAN⁶, Ferhat F. ÖZEREN^{3,6}**

¹Ankara Üniversitesi, Fen Fakültesi, Astronomi ve Uzay Bilimleri Bölümü

²Ege Üniversitesi, Fen Fakültesi, Astronomi ve Uzay Bilimleri Bölümü

³Erciyes Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Astronomi ve Uzay Bilimleri Bölümü

⁴İstanbul Teknik Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Endüstri Mühendisliği Bölümü

⁵İstanbul Üniversitesi, Fen Fakültesi, Astronomi ve Uzay Bilimleri Bölümü

⁶Beyaz Cüce, beyazcuce@gokbilim.org.tr

Özet

Zamana, mekana ve herhangi bir öğreticiye bağlı kalmadan öğrenim anlamına gelen yaygın öğrenimin, astronomi alanında nasıl gerçekleştirilebileceğine dair düşünceler, her astronomun kafasını meşgul etmiştir. Farklı üniversitelerde öğrenim gören bizlerin de kafasını, farklı programlar, farklı anlayışlar ve bakış açıları altında eğitim alan öğrencilerin, bu bilgileri ve deneyimlerini nasıl paylaşabilecekleri kurcalıyordu. 2006 yılında gerçekleştirilen IV. Ulusal Astronomi Öğrenci Kongresinde bir araya gelen astronom adaylarının sohbetleri sırasında ortaya atılan fikirler, bilen bildiği kadarını diğeri ile paylaşarak “öğreneceği” bir ortamın tohumlarını atmıştır. Bu bildiri, ortaya atılan fikir, düşünce ve yapılan bilgi paylaşımı sonucunda yeşeren tohumların meyvesi olan Beyaz Cüce çalışma grubunun hikayesidir.

Anahtar Kelimeler: Yaygın öğrenim, Beyaz Cüce, Astronomi'de çalışma grupları

Abstract

Executing Expansive Learning, which means learning without any schedule, place or instructor, has confused every astronomers' mind. For us, as the students of different universities and perspectives, it was confusing how to share our knowledge and experience. The astronomy students who met at the 4th National Astronomy Student Congress in 2006, started a solution based on share of knowledge and experience. This report tells us the story of Beyaz Cüce workgroup which created as a result of sharing the knowledge and ideas.

Keywords: *Expansive Learning, Beyaz Cüce, Workgroups on astronomy*

1. Giriş

“İnsan beyni o kadar muazzam bir bellek ki, sadece gördüğünü ve öğrendiği değil; işittiğini bile uygulamaya yeterli görür kendini.”

Yukarıdaki deyiş aslında birçok şeyi bizim adımıza açıklamaya yeterli. Öğrenmenin, yeni bilgiler edinip bunları uygulamanın insana kazandırdığı deneyimler kesinlikle tartışılmaz bir olgudur.

Bu olguyu biraz irdelenecek olursak, aslında her şeyin en başında, henüz anne karnında kendi çabalarımızla başladığı sonucuna varıyoruz. Yani içimizdeki merak -bizim tabirimizle öğrenme aşkı-, bizi bir öğrenme çabası içine sürüklüyor.

Peki, madem bu süreç içerisine içgüdüsel olarak itiliyoruz, nasıl gerçekleşiyor bu süreç, hangi aşamalarda tamamlanıyor.

2. Öğrenim ve Öğretim

Her şeyin basit bir merak dürtüsü ile başladığını söyleyebiliriz. Sonuç olarak, bu dürtüyü iki şekilde dizginleyebiliriz:

- a) Dış bir kaynağa ihtiyaç duymadan kendimiz 'öğrenerek'
- b) Tarafımıza öğretilerek.

Netice olarak küçükten başlıyoruz neyin yanlış, neyin doğru olduğunu “uygulayarak” öğrenmeye, ya da bazı doğru ve yanlışları uyarılarak, tarafımıza öğretilerek kısmen tecrübe etmeye...

Her insan için merak dürtüsünün doruğa ulaştığı dönemler 6 – 16 aylık olduğu dönemlerdir. İnsanlarda henüz “korku” denen

kavramın yerleşmediği bu dönemlerde her şeyi hiç çekinmeden öğrenmek ve tecrübe etmek isteriz. Bu noktada bir bebeği örnek olarak alabiliriz. Yaşlarımız itibari ile hepimiz sobalı evlerde büyüdük. Henüz emeklemeye başladığı dönemlerde birçok çocuğun ilk yaptığı şeylerdendir sobaya dokunmaya çalışmak. Kimimiz hiçbir şeye aldırış etmeden sobaya dokunur ve sobanın sıcak olduğunu ve dokunulduğunda insana zarar vereceğini bizzat tecrübe ederek öğrenir. Bir kısmımız ise uyarılarak aynı bilgiyi edinir ve sobaya asla dokunmaz.

Yukarıdaki örneklerle baktığımızda kendisi öğrenen çocuğun, tarafına öğretilen çocuğa nazaran daha iyi tecrübe ettiğini, daha iyi bir deneyim kazandığını da söyleyebiliriz. Dolayısı ile bu örneklerden iki farklı olgu çıkarabiliyoruz:

- Öğretim
- Öğrenim

O halde birlikte bu iki olguyu tek tek ele alalım:

Bir öğretici aracılığı ile belirli bir mekânda, çeşitli zaman aralıkları ve zaman ve zamanlamalarla önceden kazanılmış tecrübeyi aktarma (teori) yoluyla yapılan öğretim, örgün öğretim olarak karşımıza çıkmaktadır.

Örgün öğretim ülkemizdeki her birey üzerinde zorunlu olarak 7 yaşında -isteğe bağlı olarak 5 yaşında- başlamaktadır. 8 yıl boyunca devam eden örgün öğretim süreci tamamlandıktan sonra bireyler tercihen örgün öğretime devam edebilmekte, örgün öğretime devam etmek istemeyen bireyler farklı metotlarla yapılan öğrenim veya öğretim süreçlerinden birinde devam etmektedir.

Ülkemizdeki bireyler üzerinde 5 yaşından itibaren eğitim sisteminin uygulanması ile başlayan örgün öğretim, ilerleyen yıllarda (bireylerin yaşları ilerledikçe) bireyin belli bir mekânda tutulamaması (iş, ailevi veya maddi engeller vb.) sebebiyle uzaktan örgün öğretim olarak da uygulanmaktadır. 8 yıllık zorunlu örgün öğretimin ardından bireylerin tercihlerinden biri olan uzaktan örgün öğretim, bireylere gerekli kaynaklar sağlanarak, o kaynaklara bağlı kalınarak öğrenmelerini istemektedir.

3. Yaygın Öğrenim

Bireylerin sekizinci yıldan sonra tercih edebilecekleri diğer bir metot, Yaygın Öğrenimdir. Tanım olarak 'Yaygın Öğrenim' olarak karşımıza çıkan, 'zamana, mekâna ve herhangi bir öğreticiye bağlı kalmadan, sadece pratik uygulamalarla tecrübe kazanımını hedefleyen öğrenim', insanoğlu için henüz anne karnındayken başlayan bir süreçtir.

Ülkemizde Yaygın Öğrenim kurumlarına ne yazık ki en erken 14 yaşında başlanabilmektedir. 8 yıllık zorunlu örgün öğretimin ardından bireyler, yaygın öğrenim yöntemleri ile kişinin kendini geliştirmesini amaçlayan Endüstri Meslek, Kız Meslek, Güzel Sanatlar liselerini, Teknik Liseleri veya Çıraklık eğitim merkezlerini tercih edebilmektedirler. Orta öğretim sürecini tamamlayan bu Yaygın Öğrenim programları, kişinin kendini geliştirmek istediği alana yönelik gerekli imkânları tanır ve alacağı teoriden çok, kendi başına gerçekleştireceği proje yöntemleri üzerinde durur.

Orta öğretim sürecinin ardından gelen Yüksek öğrenim boyunca da bazı okul ve programlarda Yaygın Öğrenim yöntemleri izlenmektedir. Bu programlardan, tam anlamıyla yaygın öğrenim metotlarına dayandığı için, 9 Eylül ve Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakülteleri başı çekmektedir.

Söz konusu tıp fakültelerinde öğrencilere okula başladıkları günden itibaren terminoloji, İngilizce, tarih, Türk dili ve edebiyatı dersleri dışında teorik hiçbir ders verilmemektedir. Öğrenciler, 8 kişilik özel sınıflarda, üniversite hastanelerine daha önceki yıllarda çeşitli rahatsızlıklarla başvurmuş vakalardan yola çıkılarak hazırlanmış senaryolar üzerinden hastalığa bir hafta içerisinde teşhis koyup tedavi yöntemini önermektedirler. Bu süreç boyunca her sınıfın başında bulunan öğretmen, gruplara yanlışlarını söylemek ve yanlışları hakkında uyarmak dışında bir katkıda bulunmaz. Bu yaygın öğrenim süreci öğrencilere ilk sınıftan itibaren kadavra üzerinde çalışma, ameliyatlara katılma avantajı sağlamaktadır. Tıp fakültesinde ilk 3 yılını dolduran öğrencinin okulla ilişkisi kesilir ve son 3 yılını tam zamanlı olarak hastanede çalışarak geçirir. Son 3 yılda okulla olan tek ilişkisi haftalık tabii olduğu sınavlardır.

Yaygın öğrenimin en iyi kıyaslamasını yapabileceğimiz bu örneğe baktığımızda, tıp eğitimini örgün öğretim yöntemleri ile alan öğrencilerin, yaygın öğrenimle alan öğrencilere göre mesleğe çok daha geç adapte olduğunu görebilmekteyiz.

Türkiye'de %100 olmasa da kısmi olarak yaygın öğrenim uygulayan diğer programlar ise Radyo – Sinema – TV, Güzel Sanatlar, Konservatuvar, Mimarlık ve Mühendislik programlarıdır.

4. Astronomi Alanında Yaygın Öğrenim Uygulamaları

Astronomi alanında ise yaygın öğrenimin nasıl uygulanabileceğine dair düşünceler her astronomun kafasını meşgul etmiştir. Türkiye'de yaygın öğrenimin astronomi üzerine uygulanabilirliğine baktığımızda, karşımıza bir takım engeller çıkmaktadır. Bu engellerden birisi de üniversitelerde uygulanan farklı program ve bakış açıları olagelmıştır.

Türkiye'de Astronomi ve Uzay Bilimleri programına sahip 4 üniversitenin 4 yıllık öğretim planlarına göz attığımızda karşımıza şu tablo çıkmaktadır:

Ders	Ege	Erciyes	Ankara	İstanbul
	Tipi - Kredi - Dönem	Tipi - Kredi - Dönem	Tipi - Kredi - Dönem	Tipi - Kredi - Dönem
Pratik Astronomi	Z – 4 – 1	S – 3 – 8	Z – 3 - 8	---
Gözlem Araçları	S – 3 – 5	S – 3 – 6	Z – 3 - 3	Z – 3 – 8

Bu tablo sadece örnek olarak alınmış iki dersi listeleseniz de, bu örneklerle benzer durumlar çokça mevcut.

Farklı programlardan kastettiğimiz engeli yukarıda örneklemiştirken, bir de farklı bakış açıları kısmına değinebiliriz.

Türkiye'deki Astronomi bölümlerine göz attığımızda hepsinin genel olarak farklı konular üzerine eğilimde olduğunu görüyoruz. Bu konuda başı Radyo Astronomi ile Erciyes Üniversitesi AUBB çekmektedir. Bu bağlamda düşünüldüğünde öğrencilerde kendi bölümlerinde ağırlıklı olarak çalışılan konulara yönelmektedir. Öğrencilerin bu farklı yönelimleri ise öğrenciler arasında alansal bir fark yaratmakta ve farklı deneyimler oluşturmaktadır.

Farklı üniversitelerde öğrenim gören biz astronom adaylarının kafalarını da, farklı programlar, farklı anlayışlar ve bakış açıları altında eğitim alan öğrencilerin, bu bilgileri ve deneyimlerini nasıl paylaşabilecekleri kurcalıyordu.

Birbirimizin sahip olduğu deneyimi paylaşmak adına atılan en önemli adımlardan biri, üniversitelerde kurduğumuz astronomi kulüpleri olmuştur.

Üniversite kulüpleri, öğrencilerin kazandıkları deneyimi, **tamamen** kendilerine ait bir ortamda birbirleri ile paylaşmalarını sağlamaktadır. Öğrenci kulüpleri de yönlendirmeye ihtiyaç duyacağı için, öğrencileri yönlendirmek üzere, yine öğrencilerin belirlediği Kulüp Danışmanları bulunmaktadır. Kulüp danışmanlarının görevi ise öğrencilerini her türlü çalışmalarında desteklemek, akademik sıkıntılarda yardım sağlamak, kısacası temel amaçlı olarak yönlendirme sağlamaktır.

Üniversite kulüplerinin yaygın öğrenimi geliştirmek adına, kulüp içinde eğitimler düzenlemek, üniversite ve belki şehir çapında seminerler düzenlemek gibi imkânları bulunmaktadır. Kulüplerin bu ve buna benzer birçok imkânını sayabiliriz. Fakat bu imkânlar yanında üniversite kulüplerinin çok büyük bir imkânsızlığı bulunmaktadır. Üniversite kulüplerinin üniversitelerin yönetmeliği gereği üniversite dışında faaliyet gerçekleştirememeleri, farklı üniversitelerden öğrencileri ve meraklıları aralarına dâhil edememeleri gibi sıkıntıları vardır. Bu konuda en ciddi örneği İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Amatör Astronomlar Kulübü'nde görebilmekteyiz. Adından da anlaşılacağı gibi, İÜFFAAK, bırakın üniversite dışını, Fen fakültesi dışındaki İstanbul Üniversitesi öğrencilerini dahi kendi bünyelerine kazandıramamaktadır.

Kulüplerin bu imkânsızlıkları sonucu, 2006 yılında gerçekleştirilen IV. Ulusal Astronomi Öğrenci Kongresinde bir araya gelen astronom adaylarının sohbetleri sırasında ortaya atılan fikirler, bilen bildiği kadarını diğeri ile paylaşarak “öğreneceği” bir ortamın tohumlarını atmıştır.

5. Beyaz Cüce'nin Oluşturulması

Bu ortamın nasıl oluşturulabileceği konusu mevz-u bahis olduğunda, ortaya atılan çeşitli fikirler çerçevesinde bir yaygın öğrenim ağı oluşturulmaya çalışıldı. Netice olarak 3 ana başlık altında bir ağ kuruldu. Bu başlıkları sırasıyla yaygın öğrenim ağına uygunluğu açısından değerlendirelim.

5.1. Eğitim Kampları

Bir astronomi laboratuvarının içinde yaşadığımız düşünüldüğünde astronominin en iyi uygulama şeklinin de ışık kirliliğinden uzak yerlerde kamp yapmak olduğu söylenebilir. Bu yüzden astronomide yaygın öğrenimin uygulanabileceği en iyi ortamların kamplar olduğuna karar verdik. Kamplar, bize, hem geceleri gözlem yapmak için uygun bir ortamı, hem de gündüzleri çalışma ortamını aynı verebiliyordu. Buna 1998 yılından beri her yıl düzenlenen Gökyüzü Gözlem Şenliklerini örnek gösterebiliriz.

5.2. Çalışma Ortamı

Kafamızda düşündüklerimizi uygulayabilmek için kurduğumuz kamplarda ve yaptığımız toplantılarda çalışma ortamını çok iyi korumamız gerekiyordu. Burada çalışma ortamından kastımız, çalışılacak bir ortam değil, çalışma sürecindeki yoğunluk ve çalışma azmi. Yaygın öğrenimi uygulamanın en önemli yollarından biri çalışma azmini sürekli olarak koruyabilmek. Bu azim ve yoğunluk çerçevesindeki çalışma ortamının kaybedilmesi demek, bu öğrenim sürecinin sona ermesi demek olurdu.

5.3. Kaynak Kullanımı

Toplantı (kamp) düzenini ve çalışma ortamını oluşturabildikten sonra geriye kalan son şey kaynak kullanımı oldu. İşte bu noktada yapmak istediğimiz kaynak olarak birbirimizi kullanmaktı. Yani bilenin bildiği kadarını diğeri ile paylaşması... Akıl, akıldan üstündür deyiminden de kaynak kullanımına örnek olarak bahsedebiliriz. Bölüm program ve planlarından bahsederken aktardığımız gibi,

hepimizin farklı deneyimlere ve bilgi düzeylerine sahip olması birbirimizin bilgisini sömürmemiz gerektiğini gösteriyordu. Yani kaynak kullanımı olarak seçtiğimiz yöntem ise Bilgi sömürüsü oldu. Nihayetinde bilgi paylaşıldıkça güzel değil midir?

6. Toplantı ve Uygulama Güncesi

Yukarıdaki 3 Madde 1 Eylül 2006 tarihinde Beyaz Cüce denen kavramı ortaya çıkardı. Sadece astronomlardan oluşmayan, aramızdaki arkadaşlık bağının bizi bir arada tuttuğu bir topluluk... Bu şekilde yola koyulduk. Peki, bu temelleri attık ancak uygulamasını nasıl yaptık? Yukarıda saydığımız 3 madde gerçekten de bahsettiğimiz gibi bizi istediğimiz noktaya taşıyabildi mi? Zaman zaman tahminimiz dışında süreçlerle karşılaştık, yanlış kararlar aldık... Uzunca bir süreç sonunda yukarıdaki 3 maddenin sabit olarak korunmasını nasıl sağladığımıza beraber göz atalım.

6.1. Beyaz Cüce Toplantı #2

2006 Kongreden sonraki ilk toplantı olarak 26-29 Ekim Tarihlerinde Ege'nin doruğuna gitmeye karar verdik ve yaklaşık 2500 metreye, Denizli'de Honaz Dağı Milli parkına gittik.

3 gün 2 gece Honaz dağında yaptığımız kamptan sonra Denizli merkeze inip 1 gece 1 gün daha orada konakladık. Belirlediğimiz Çalışma Ortamı, Kamp Düzeni ve Kaynak kullanımı mükemmel bir şekilde uygulamaya geçirebildik. Bunlar dışında fark ettiğimiz bazı noktalar oldu. Kongrede ilk toplantıyı yaptığımız 12 kişiden 4'ü Denizli'de yoktu. İlk toplantıdan da farklı 2 kişi yanımızdaydı. Bu toplantı sonuç olarak bize başlangıçta belirlediğimiz 3 madde çerçevesinde istediklerimizi gerçekleştirebileceğimizi gösterdi. Bunun yanında kurduğumuz bu 10 kişilik kadro ile yolumuza devam edeceğimize inandık.

6.2. Beyaz Cüce Toplantı #3

Denizli'de ki toplantıdan sonra tekrar bir toplantı yapabilmemiz biraz sancılı olmuştu. Denizli'de yanlış düşündüğümüz

bir nokta vardı: “Bu 10 kişilik kadro bundan sonra bu işi beraberce yürütecek”. Evet, işleri beraberce yürütebilirdik lakin bu tam kadro toplanmamız gerektiği anlamına gelmiyordu. Kafamızdaki bu yanlış olguyu çıkardıktan sonra Şubat 2007’de İstanbul’da toplandık

İstanbul’da ki toplantımızın da bize gösterdiği bazı eksilerimiz vardı. Birbirimizin yönlendirmesi ile ilerliyorduk lakin bu ilerleme ancak belli bir yere kadar olabilirdi. Bu sebeple bizden daha çok tecrübeye sahip, bizi daha doğru ve profesyonelce yönlendirebilecek, yanlışlarımızı belirtebilecek birilerine ihtiyacımız vardı. Bu bağlamda İstanbul toplantısında attığımız en önemli adım, Ferhat Fikri Özeren’i, aramıza katılmak ve bizi yönlendirmek üzere Beyaz Cüce’ye davet etmek oldu.

6.3. Beyaz Cüce Toplantı #4

Ferhat hocamızın aramıza katılması ile bu sefer adresimiz Erciyes Üniversitesi AUBB oldu. Diğer toplantılardan farklı olan iki unsur vardı bu toplantıda: Daha emin adımlarla, daha yönlendirilerek çalışmaya başladık ve en kalabalık toplantımız yine, yeni arkadaşların aramıza katılımı ile Kayseri’de gerçekleşmiş oldu.

Sayımızın gitgide artması ve aramıza katılmak isteyen insanların çoğalması bazı soru işaretlerini gündeme getirmişti:

- Sayımız bir anda artarsa bocalayabilirdik.
- Gruba girmiş olmak için girebilecek insanlar bizi ilerletmenin aksine geri götürebilirdi.
- Uyguladığımız Yaygın öğrenim metodu belli bir sayının üstündeki kişilerde sorunlar yaratabilirdi.

Bu sorunları aşmak için bir nebze önlemler almamız gerektiğini düşündük. Sonuç olarak ise Beyaz Cüce’ye katılacak kişilerin, belirli bir süre bize katıldıktan sonra, Denizli kampına katılan çekirdek kadro tarafından onay alması gerektiğine karar verdik.

6.4. Beyaz Cüce Toplantı #9

Bazen yaptığımız yanlışları görmekte çok geç kalmasak da zaman zaman uzun süreçlerde fark edemediğimiz durumlar da oldu. 2007 Eylül sonunda İstanbul'da yaptığımız toplantı, şimdiye kadar yaptığımız yanlışları düzeltmek adına yapıldı. Beyaz Cüce'den ayrılan isimler oldu. Artık aramıza insanların doğal seçilimle girdiğini, gerçekten çalışmak isteyenlerin tutunabildiğini görmüş olduk. Başlangıçta da söylediğimiz gibi içimizdeki azim ve öğrenme aşkı bizi bu noktaya sürükledi.

6.5. Beyaz Cüce Toplantı #12

Bizim gibi Yaygın öğrenim metodu ile çalışan yurt dışında birçok grup ve topluluk bulunmakta. Eğer amacımız deneyimlerimizi paylaşmak ise Türkiye dışında yapılanlar ile ilgili deneyimlerimizi de paylaşmalıydık. Bunun için Avrupa'da bulunan bir veya birkaç astronomi topluluğu ile ortak bir çalışma yapmaya karar verdik. Şubat 2008'deki Tam ay tutulması sırasında gerçekleştirecek olan bir projeye iştirak ettik. Polonya'nın Almukantarat Astronomi Kulübü ve Makedonya'nın Üsküp Astronomi Topluluğu ile ortak gerçekleştirilen proje'de her grup birbirini ve yaptığı çalışmaları tanımış oldu. Sadece bir başlangıç olan bu proje grupların gelecekte gerçekleştirecekleri projelerin öncüsü olmuştu.

6.6. Beyaz Cüce Toplantı #17

Hep üstünde durduğumuz, Bilgi sömürüsü dediğimiz üzre, önümüze gelen hiçbir öğrenme fırsatını kaçırmamamız gerekiyordu. Bu bağlamda aramızdan 4 arkadaşımız İstanbul Kültür Üniversitesi'nde gerçekleştirilen İraf ve Tayfsal İndirgeme Yaz Okulu'na katıldı. Aramızdan en kötü ihtimalle 1-2 kişinin yeni bir şeyler öğrenmesi, kısa vadede diğerlerinin de aynı bilgiye ulaşması demektir.

7. Kazanımlar

Bu süreç içerisinde birçok şey öğrendik, birçok şeyi tecrübe ettik. Fark ettiğimiz en önemli olgu şu oldu: Grup içerisinde bir veya birkaç arkadaşımız üzerine düşen işi yapamadığında, çalışmadığında veya çalışmadığında, “olmuyor, kimse kendi işini yapmıyor, yürümüyor” demek yerine, geriye kalanların daha çok çalışması gerektiğinin farkına vardık. Astronomi adına yola çıktık, fakat kabımıza sığamadık. Müzik ile uğraştık, besteler yaptık. Sahne sanatları ile uğraştık. Sonuç olarak sadece astronomiye yönelik çalışmaktan çok, her birimizin elinin yettiği, kendi adımıza profesyonelleştığımız diğer tüm dallarda etkinliklerde bulunduk.

Bu süreçte, yapmak istediğimiz birçok şey olduğu gibi, asla içinde bulunmak istemediğimiz süreçlerde oldu. Bunlardan en önemlisi, asla resmi bir isim ve çatı altına girmek istemeyişimizdi. Dernekleşmek istemedik. Resmi bir çatı ve/veya kimlik altına girmek, üstümüze gereksiz bir yük getireceği gibi asıl odaklanmamız gereken işlerden ve çalışmalardan bizi alıkoyacaktır.

8. Sonuç

En başından beri anlatmaya, aktarmaya çalıştığımız şey, bizim gibi öğrenme isteği dolu olan gençlere, yaygın öğrenimin astronomi alanında da uygulanabileceğini, bunun için içimizdeki istek ve azim dışında başka bir şeyi beklememiz gerekmediğini göstermek. Kimseye demiyoruz ki Beyaz Cüce süper, muhteşem. Her şeyin henüz başındayız. Lakin iki yıldır aldığımız ciddi yolun da farkındayız.

Bizi bu noktaya getiren temel, “Bilgi Sömürüsü” dediğimiz kavram. Gerek astronomi konusunda, gerekse elimizin yettiği her konuda bulduğumuz ve birimizin edindiği her bilgiyi sonuna kadar sömürmek, bilgiyi her zaman, hiçbir koşul gerektirmeden paylaşmak ve bu paylaşımın tadını çıkarmak.

Kaynaklar

[1] Medawar, P.B. , 1994 , ‘Genç Bilimadamına Öğütler’, TÜBİTAK

[2] <http://astronomy.ege.edu.tr/>

[3] <http://fef.erciyes.edu.tr/bilesenler/Sayfa.aspx?menuid=21>

[4] <http://astronomy.science.ankara.edu.tr/>

[5] <http://www.istanbul.edu.tr/fen/astronomy/>